

teresse, end man gjorde tilbage i 2001. Men det er jo også på høje tid – vi har mistet mange års klimaindsats.

Der er lige kommet en renoveringspulje, det, vi kalder boligbingo hjemme i Gundsømagle, hvor folk kunne søge om at få tilskud til ombygninger. De, der kom først til mølle efter påske og havde været friske i påsken, kunne få noget støtte. Det, der skete ved det, var, at man først bremsede byggeriet op, og dernæst har regeringen støttet samtalekøkkenet i stedet for at benytte en historisk mulighed for at give danskerne et arbejde og samtidig lave klimavenlige investeringer i boligerne.

Er virkeligheden ikke, at regeringen faktisk ikke har nogen selvstændig, samlet plan for, hvordan Danmark skal reducere med 20 pct. i 2020, og endnu mindre en plan for, hvordan Danmark bliver fossilfrit? Er virkeligheden ikke, at først lavede vi energiaftalen og fik at vide, at vi måtte vente med at se den samlede plan for CO₂-reduktionerne, til vi så trafikplanen? Så fik vi trafikplanen, som heller ikke gav en tilstrækkelig CO₂-reduktion. Der fik vi så at vide, at vi skulle vente på skattereformen. Skattereformen gav heller ikke nok, men nu skulle vi bare vente på »Grøn Vækst«. Den ville have svaret. Nu har vi så fået regeringens bud på en landbrugspolitik, som de kalder »Grøn Vækst«, og heller ikke nu har vi en samlet plan for CO₂-reduktionerne – ingen plan for 2020, ingen plan for et fossilfrit Danmark. Så får vi i dag at vide, at vi skal vente endnu en gang: Ingen af de andre planer har været tilstrækkelige, så nu må vi vente til efteråret på endnu en plan.

Jeg tænker, om det er tredoblingen af Lomborgs bevilling på finansloven, der skal sikre, at der kommer en plan for klimaet for Danmark, for vi venter, og vi venter, og der kommer nye planer, og vi laver gerne aftaler, og det har vi gjort. Masser af de her planer er jo gennemført med socialdemokratiske stemmer, men *den* plan, *den* samlede plan har vi ikke set endnu.

Vi Socialdemokrater vil gerne have en stærk vision for klimaet og en stærk vision for klodens fremtid. Vi vil gerne være fossilfri i 2050. Den vision, den drøm deler vi med den øvrige opposition, altså Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten. Jeg håber, vi får mulighed for at gennemføre den, men der er jo ingen tvivl om, at det vil kræve en anden regering.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 13:24

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for det. Det er vist kun fru Mette Gjerskov, der kan undre sig over, at jeg retter en kritik mod den manglende loyalitet over for energiaftalen fra Socialdemokraternes side, efter at man har hørt fru Mette Gjerskovs tale, som jo ikke bød på ret meget om, hvad Socialdemokraterne ønsker.

Men jeg vil egentlig godt tilbage til temaet, nemlig det at sætte mål på energiområdet også på lang sigt. I januar 2007 satte hr. Svend Auken, fru Mette Gjerskovs partifælle, jo et mål vedrørende biobrændstoffer, nemlig at vi i 2010 tvungent skulle have 10 pct. biobrændstoffer i vores brændstof. Altså bare for lidt over 2 år siden kom der en målsætning, som senere viste sig – tror jeg alle er enige om – at være katastrofal både socialt, økonomisk og klimamæssigt. Er det ikke en ganske god illustration af, at det er svært at sætte konkrete mål på dette område?

Kl. 13:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:25

Mette Gjerskov (S):

Jeg er meget enig i, at det er svært at sætte konkrete mål på det her område. Men jeg må også bare konstatere, at hvis ikke man har nogen mål, når man i hvert fald ingen steder. Det er jo nemt nok at stå her og sige: Vi ved ikke, hvor vi vil hen, og vi ved heller ikke, hvordan vi kommer derhen. Vi må sætte os nogle mål, og så må de være så realistiske som muligt. Jeg tror, at langt de fleste i både Danmark og Europa havde meget høje forventninger til biobrændstoffer. Vi havde nogle forventninger om, at teknologien ville blive udviklet meget hurtigere og vise sig at være meget bedre, end den blev på kort sigt. Samtidig kom der så en fødevarerkrise, som gjorde, at det var absolut nødvendigt at benytte alle dyrkningsarealer til fødevarer.

Så ja, det er fuldstændig korrekt, at det er svært at sætte mål, men uden mål kommer man jo ingen vegne. Så vi er nødt til at sætte mål, *realistiske* mål, justere dem undervejs og så ellers sørge for at opfylde dem.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Ørum Jørgensen.